

19 PAŹDZIERNIKA 1847 r.

WTOREK.

N A R S Z A W S K I

№ 292.

GAZETA POLICYJNA.

Wychodzi codziennie, nie wyłączając świąt uroczystych i niedziel. — Prenumerata roczna, rubli sr. 3, kopiejek 60 (złp. 24), kwartalna kopiejek sr. 90 (złp. 6) a miesięczna kop. sr. 30 (złp. 2). Zyczący mieć odnozoną do domu, dopłaca miesięcznie kop. sr. 5 (gr. 10). Egzemplarz pojedynczy kosztuje kop. sr. 2 1/2 (gr. 5).

Cześć Urzędowa.

Dyrekcja ubezpieczeń. — Podaje do wiadomości, że w upłynionym kwartale przyjęła zabezpieczeń na życie: w rodzaju 1-szym, kapitału posagowego, ubezpieczeń 3, na sumę rs. 3800, za opłatą składki roczniejs. 198 k. 50; — w rodzaju 2-gim, dochodu dożywotniego, ubezpieczenie 1, rocznie po rs. 130 kop. 80, za opłatą wniosku jednorazowego w sumie rs. 1200 kop. 43; — w rodzaju 3-cim, kapitału pośmiertnego, ubezpieczeń 5, na sumę rs. 19,000, za opłatą składki rocznie rs. 672 kop. 49; — w rodzaju 4-tym, kapitału na przeżycie, ubezpieczenie 1, na rs. 1000, za opłatą składki miesięcznie po rs. 2 k. 37. — Ze z ubezpieczeń poprzednio przyjętych ubyto: w rodzaju 1-szym, na sumę rs. 1500, za które występujący z ubezpieczenia otrzymał rs. 54 kop. 96; — w rodzaju 2-gim, dochodu rocznego rs. 180, który spłaciła dyrekcja kapitałem rs. 908 kop. 69 wynoszącym; — w rodzaju 3-cim, na sumę rs. 1800, z powodu dopuszczonej zaległości składki. Przeważnie pozostaje ubezpieczeń: 1) kapitałów posagowych na sumę rs. 34,200, za opłatą składki rocznie rs. 883 kop. 54; 2) dochodów dożywotnich rocznie po rs. 220 kop. 80, zakupionych przez wnioski jednorazowe; 3) kapitałów pośmiertnych, na sumę rs. 130,475, za opłatą składki rocznie rs. 4927 k. 6; 4) kapitału na przeżycie, w sumie rs. 1000, za opłatą składki rocznie rs. 28 kop. 44. Nadto osób 7, przez częściowe wnioski, wynoszące rs. 110 kop. 36 1/2, zakupiły sobie dochodu dożywotniego rocznie rs. 109 kop. 9 1/2. — Warszawa dnia 1 (13) października 1847 roku. — Prezes, radzca tajny, hr. *Skarbek*. — Naczelnik kancelarji, *Dziarkowski*.

Wiadomości otrzymane z Kaukazu z d. 15 września.

Główno-dowodzący oddzielnym korpusem Kaukazkim generał-adjutant książę Woroncow, donosi Jego Cesarskiej Mości, że dzięki odwadze, stałości i wytrwałości w pracach wojsk, Najwyżej mu poruczonych, aul Sałty zajęty został przez nas, wieczorem, d. 14-go września, po silnej i zaciętej od świtania bitwie. — Bieg wypadków, które poprzedziły zdobycie tego aulu, od 8-go do 14-go września, na osobliwą uwagę i szczególne opowiedzenie zasługuje. — W tym właśnie czasie, kiedy wystrzały z baterij wyłomowych kontynuowały zrujnowanie tych części fortyfikacji nieprzyjacielskich, które zamierzono zająć dla założenia lożamentów, galerje podkopowe, skierowane dwiema odnogami, na obie strony zrujnowane już do połowy środkowej głównej baszty aulu, celem zniszczenia, reszteków tej baszty i ogromnych przytykających do niej przybudowań, były doprowadzone do dnia 7-go września pod same mury aulu, i dla tego zamierzono wysadzić miny w dniu 9-m września o świcie, i zaraz zająć lejki i zewnętrzna obronę frontu, przeciwko któremu był wymierzony atak główny. Lecz w tymże czasie usłyszano z góry roboty kontrminowe nieprzyjacielskie; zwlekać więc już było niepodobna, i dla tego główno-dowodzący rozkazał, aby, nie tracąc czasu, przystąpić do założenia kamer, a następnie do naładowania i przybicia min. W kamerze prawej, założono 65 pudów prochu, w lewej 35 pudów. Dzięki czynności minierów, zdołaliśmy uprzedzić nieprzyjaciela, i miny zostały zapalone d. 8-go, o godzinie 11-jej z rana. Wybuchy udały się nad spodziewanie: napół zrujnowana baszta środkowa, z przytykającymi

do niej budowami i murami, znikły, a na ich miejscu powstały dwa lejki. Wszelako nie mając dostatecznej pewności, aby się wojska przed nocą mogły dobrze obwarować w lejkach i na murach aulu, p. głównodowodzący rozkazał odłożyć zajęcie tych miejsc do dnia następnego. — W tym celu, o świcie dnia 9-go września, rozpoczęto z baterji ogień wzmocniony, a w zakopach (transzeach) przodowych zebrało się 152 ochotników z różnych części oddziału, 1-szy bataljon pułku Dagestańskiego i 1-szy bataljon pułku Samurskiego piechoty. Za temi uszykowały się w rezerwie 2-gi bataljon Dagestańskiego, i 3-ci Samurskiego pułków piechoty. — Dwie kompanje 1-go bataljonu Dagestańskiego pułku były przeznaczone do zajęcia zrujnowanej przez artylerją baszty, na prawym końcu przodowego muru aulu oraz samego kazematowanego opasania, również rozbitego, od tej baszty do lejka, utworzonego minami: pozostałe zaś dwie kompanje składały pierwszą rezerwę. Dwie kompanje 1-go bataljonu pułku Samurskiego powinny były zająć lejek, inne zaś kompanje, pozostawać w zakopach (transzeach) do zapotrzebowania. Za przodowymi kompanjami szli oficerowie inżynierji z komendami saperów. Wszystkimi wojskami, do działania przeznaczonemi, dowodził pułku Dagestańskiego dowódzca, pułkownik Jewdokimow. — Ochotnicy, na dwie części podzieleni, znajdowali się w czole obu kolumn. Na dany znak wojska wyszły z zakopów i w największym porządku i cichości zajęły całą przeznaczoną linię i lejek. Nieprzyjaciel, zatrwożony siłnym ogniem działowym, który go ciągle raził na prawem i lewem skrzydle, nawet po ruszeniu się wojsk naszych na przód, opuścił swe kazematy, niestawiając żadnego prawie oporu, tak, że strata nasza była nie znacząca. — Kompanje pułku Dagestańskiego, zajęły się niezwłocznie robotami około trwałego umocnienia naszego na samych murach warowni nieprzyjacielskiej. Lecz w tymże czasie kompanja 1-go bataljonu pułku Samurskiego, przeznaczona do robot w lejku, znalazłszy go zajętym przez ochotników i kompanję przodową, uniosła się nierozmyślną walecznością, wzięła się na lewo i przeszedłszy zewnątrz pod murem, nieustraszenie atakowała zacią zapadłą basztę, i część ludzi weszła na jej pokrycie, lecz nie mogła zejść na dół, dla tego, że ze strony wewnętrznej mury baszty były jeszcze całe. Dla poparcia tej kompanji pośpieszyła druga, z pierwszej rezerwy. Jenerał-lejtnant książę Argutiński-Dolgoruki dostrzegłszy tę omyłkę, natychmiast rozkazał kompanjom iść na prawo ku lejki, co się też skuteczn-

nie w zupełnym porządku. Mimo to, atak ten nie mógł się obejść bez straty. Dowódzca kompanji pułku Samurskiego piechoty, kapitan Barykin, i do 50-ciu żołnierzy, poległ; ranionych zaś było 5 oficerów i 95 żołnierzy. — Tymczasem nieprzyjaciel, oczekujący uderzenia z naszej strony i zajmujący tylne linje retranszamentów, przekonawszy się, że nasze działania zaczepne ograniczają się zajęciem przodowych murów i lejków, zaczął obsypywać naszą pozycję gradem kul, a nadewszystko kamieni. Wojska odpowiadały témże i nie przestawały fortyfikować się w linji zajętej; oszańcowaly lejek, zniszczyły zewnątrz ścianę kazematów, porobiły strzelnice w ścianie wewnętrznej, zasypały do połowy rów głęboki i przystąpiły do urządzenia baterji. Wieczorem, jeden górny granatnik z baterji prawej rozpoczął działanie przeciwko linjom wewnętrznym, przez nieprzyjaciela ufortyfikowanym. — Od pierwszego kroku, przez ochotników zrobionego z zakopów, i przez cały ciąg dnia, wojska działały z tém mężstwem, jakie ciągle i wszędzie okazują. Większą część ranionych, tak oficerów, jako i żołnierzy, po pierwszym opatrzeniu ran, powracała na swe miejsce. Sztabs-kapitan bataljonu kaukaskiego saperów Ponski, raniony kilkakrotnie kamieniami, tudzież podporucznik inżynierów Popow, raniony kulą karabinową w rękę i nogę, powrócili do dalszych robót. — Dowódzca 1-go bataljonu pułku Samurskiego piechoty, major Prygara, tegoż pułku kapitanowie: Pinajew i Smirnow, sztabskapitan Schmidt, porucznik Nieotaki, podporucznik Slesarewski, pułku Dagestańskiego piechoty sztabskapitan Rewwa, porucznik Astafjew, chorąży Isajski, pułku piechoty jenerał-feldmarszałka księcia Warszawskiego chorąży Lejszka — wszyscy będąc ranieni, a niektórzy z nich po kilka razy kamieniami, pośpieszyli wrócić do frontu i nie przestawali rozporządzać i działać. — Dnia 10 września, na baterjach urządzonych przy murze warowni i w lejku, postawiono 5 dział, dla działania w celu zniszczenia blokhauzów, zasieków i sakli obwarowanych, składających drugą i trzecią linję obrony nieprzyjacielskiej, bardzo umiejętnie i systematycznie rozciągniętej. (D. ni.)

Wiadomości miejscowe.

JW. von Rochow jenerał-major poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny Pruski w Petersburgu, i JW. jen.-adjut. wojsk Pruskich Rauch, wyjechali do Berlina. — W dniu wczorajszym przybyło do Warszawy koleją żelazną osób 305, wyjechało 189.

Wkrótce danym będzie w Wielkim Teatrze nowy balet czarodziejski w 2-ach aktach (akt 2-gi w 3-ach obrazach) pod tytułem: *Herbina i Wiesniaczka czyli Przemiana żon* (Le diable à quatre) utworu pana *Mazilier* z muzyką pp. *Adolfa Adam* i *Józefa Stefaniego*. Układ tego baletu dla sceny tutejszej i kompozycja wszystkich tańców jest dziełem p. *Romana Turczynowicza*, reżysera baletu przy teatrach Warszawskich; nowe dekoracje pędzla p. *Sacchetti*, dekoratora przy tychże teatrach. Wszystkie ubiory nowe z pracowni pani *Van-der-Haegen* i p. *Marx*, kostumiera teatrow. Dla ułatwienia publiczności zrozumienia akcji całego baletu, wyszły z drukarni p. *Unger* na wzór libretów zagranicznych książeczki, zawierające w sobie w krótkości treść każdej sceny i tłumaczenie akcji mimicznej osób w tym baletcie działających. Egzemplarz po kop. sr. 15, sprzedaje się w kasach obu teatrów, oraz w cukierni p. *Lourse*. Wystawienie baletu powyżej wspomnianego, poprzedzi *Nowe divertissement* p. *Filipa Taglioni* pod nazwą: *Panorama Neapolu*. Nowa dekoracja wystawiająca całe miasto Neapol, pędzla p. *Sacchetti*.

Wczoraj w Teatrze Rozmaitości po *Zięciu i spekulancie*, przywołany Pan *Jasinski*.

PRZYJECHALI DO WARSZAWY

Alfonse Artur dym. poręcz. z Poznania nr. 625, *Biernacki* Łukasz rzecz. radz. st. z Petersburga nr. 720, *Baranowski* Bartłom. ob. z Sieradza nr. 601, *Bedliński* Adolf ob. z Pabierowic nr. 625, *Cieszkowski* Paweł ob. z Stawisk nr. 410, *Dzierzbicki* Edmund ob. z Walewic nr. 414, *Dutkiewicz* Błażej apt. z Sieradza nr. 2673, *Jeziarska* Karolina hr. z Prus nr. 570, *Jałowicki* Ant. ob. z Sułkowic nr. 631, *Jabłoński* Sew. ob. z Pultuska nr. 2680, *Kryger* Józef ob. z Naborowa nr. 584, *Klopfert* Wilh. cukiernik z Berlina nr. 2658, *Kuczborski* Igo. ob. z Borowa nr. 414, *Kofakowski* Maciej ob. z Wiśniewa nr. 2682, *Lubianowska* Anastazja frejlina dworu z Wiednia nr. 570, *Liboszewski* Hen. ob. z Jarostawic nr. 585, *Lesser* Daniel kup. z Lipska nr. 1790, *Łubiński* Hen. hr. z Guzowa nr. 1066, *Miniewski* Wład. ob. z Wilczogóry nr. 413, *Majewski* Szym. ob. z Sulejewa nr. 2682, *Modzelewski* Winc. ob. z Łachan nr. 500, *Nowakowski* Józef ob. z Gdańska nr. 467, *Nowicki* Antoni ob. z Kulchar nr. 476, *Piekarski* Konst. ob. z Lesnowoli nr. 603, *Rybiński* Leon ob. z Częstochowy nr. 585, *Radziwiłł* Aleks. książę z gub. Wołyńskiej nr. 413, *Radziatkowski* Karol ob. z Łęczycy nr. 1820, *Rogowski* Dom. ob. z Piskorowa nr. 2637, *Sikorski* Tom. ob. z Piotrkowa nr. 625, *Sipowicz* Jan

ob. z Winiar nr. 500, *Wilski* Walenty ob. z Gurba nr. 556, *Wojciechowski* Szym. ob. z Strobowa nr. 603, *Wojczyński* Antoni ob. z Grodna nr. 570, *Żelazowski* Stan. ob. z Stopnicy nr. 1302.

WYJECHALI Z WARSZAWY.

Czapski Jan ob. z nru 2684 do Łosic, *Dąbkowski* Ant. ob. z nru 2684 do Jank, *Deskur* Jan ob. z nru 601 do Rudy, *Dąbski* Konst. ob. z nru 584 do Włocławka, *Dobrowolski* Ksaw. ob. z nru 1260 do Krempy, *Graber* Karol kup. z nru 634 do Łodzi, *Jackowski* Tom. ob. z nru 1245 do Borowego, *Jakobi* Stan. ob. z nru 497 do Sokołowa, *Krzyżanowski* Ignacy ob. z nru 2684 do Mord, *Kamiński* Aleks. ob. z nru 413 do Wilna, *Kartarzyński* Józef dok. z nru 476 do Warki, *Korzybski* Jan ob. z nru 1264 do Wilczysk, *Korostowców* adiutant do Belgii, *Murawski* Konstancy ob. z nru 414 do Trzcianki, *Malcz* Wilch. dok. z nru 1339 do Zawichostu, *Orsetti* Józef ob. z nru 570 do Byszewa, *Okecki* Jakób ob. z nru 491 do Babska, *Plukowicz* Ludwik dok. z nru 413 do Wilna, *Podowski* Ignacy ob. z nru 1264 do Wilczysk, *Szczepański* Stan. ob. z nru 626 do Radomia, *Wejland* Ksawery ob. z nru 601 do Siennicy, *Zbikowski* Stan. ob. z nru 43 do Makowa.

Ważniejsze zdarzenia zaszły w Królestwie.

W dniu 23 z. m. we wsi Górach pow. Gostyńskim, 6cio-letni chłopiec zbliżywszy się do manezu, w którym konie obracały maszynę, przez jednego z nich uderzony nogą, żyć przestał.

W dniu 27 z. m. we wsi Wyknie gminie Badków, 15sto-letni syn owczarza wszedłszy do szopy, w której konie maszynę od młockarni obracają, stanął na dźszlu pomiędzy ramionami koła palcznego, a schwycony przez jedno, tak mocno do słupków przyciśniętym został, iż na miejscu życie utracił.

W dniu 30 z. m. w gminie Kazimierz pow. Konin, 9cio-letnia dziewczynka wiejska w lesie, dokąd dla zbierania żółdźci udała się, zginęła, i pomimo troskliwych poszukiwań, wynalezoną być nie mogła.

W nocy z dnia 4-go na 5-ty b. m., włościanin Józef Szezepanik, lat 18 mający, przejeżdżając z żelazem przez wieś Brzustówkę w guber. Warszawskiej, gdy zjechał z traktu w rów, przyciśnięty obalonym nań wozem, życie postradał.

W dniu 5 b. m. w gminie Mordy pow. Siedleckim, włościanin Walenty Paprocki, lat 40 liczący, z góry, na której spał, spadłszy na ziemię, na miejscu zabił się.

